

Mange av der lurte vel nå på om sommerferien hersker her i Tønsberg for tiden, siden dere ikke har hørt noe på 14 dager. Det stemmer ikke helt. Vi har nemlig hatt landsmøte, og det har tatt mye av en hardt belastet fritid. De av dere som var på landsmøtet fikk da også forrige ukes sterkt reduserte klippservice, den besto nemlig kun av ARGUS-klipp. De av dere som ikke var på Moelv, vil finne forrige ukes klipp sammenstiftet sammen med denne ukes skriverier.

KLIPPENE:

Vi er tydeligvis inne i en plasmastorm, skal en dømme etter antall klipp som verserer her i disse dager. Men ikke ta det så tungt, kjære dere, balansen vil inntreffe snart. Som dere ser så har jegputtet på med litt balansestoff allerede. Det er Leif Havik, vår leder i avd. Midt Norge, som ikke klarte å sitte stille lenger. Nå skal det også sies at Leif sendte inn sine innlegg under privat navn, men avisen kjente ham jo igjen, og laget en reportasje av det med UFO-NORGE som base. Det viser tydelig hvor vanskelig det er å gardere seg mot journalister, som vi har nevnt tidligere. Men jeg må jo innrømme at det satt godt. Og ikke nok med det, neste gang får vi antakelig inn et klipp med original manus fra Leif, det har allerede stått i en avis, og der blir det ikke spart på konfekten kan jeg love. Etter NIVFOs mer eller mindre mislykkede pressekonferanse skulle det være et orinteringsmøte til befolkningen i Hessdalen. Samme dag sto ovennevnte klipp i avisen, og møtet ble instilt pga. sykdom. Kvelden i forveien var både Krogh og Fredriksen på Kino, fortelles det, og Stenødegård så ingen noe til. Pussig. Tilslutt om disse typer klipp vil jeg bare nevne følgende: NIVFO var på jakt etter en spesiell vind, den mener han å ha funnet i Hessdalen, fordi den har slik en spesiell form som mulig- gjør denslags. Men hva da med alle de tilstøtende dalene som også har hatt en mengde observasjoner??????????

Et klipp omhandlet UFO denne gangen. Vi får forhåpentligvis nærmere opplysninger om denne saken når vi får etterforsket den.

BROSJYRESENTRALEN.

Etter å ha mottatt tidligere nevnte liste over reaksjoner på vår annonse i katalogen til Brosjyre-sentralen, ventet jeg med spenning på neste ukes reaksjon. Men, den kom ikke. Nå har det gått to uker og jeg hadde til i dag intet hørt eller mottatt. Så jeg ringte til Oslo i dag, og fikk følgende beskjed: Det har vært grafikerstreik, og trykkingen av katalogen har stått i ro. De reaksjonene vi fikk var på grunnlag av 300.000 utsendte brosjyrer, som også inkluderer 370 stk. som er sendt til box 14. Nå har trykkingen og utsendelsene kommet i gjenget igjen, og vi kan regne med en eksplosjon om en 14 dagers tid. Vi fikk klar beskjed om at de 2,500 bladene som vi har sendt dem er altfor lite. De har et bedre utbygget distribusjonsnett i år, og har en mer til-talende forside. Undersøkelser de hittil har gjort viser at nesten samtlige annonser har en dobbel virkning fra i fjor. Dette betyr, folkens, at vi må trykke opp flere blader for å dekke etterspørselen. De regner med at vi vil strande på ca. 7000 utsendte brosjyrer. Måtte bare mange, mange av disse ha vilje til å abonnere. Det yrer i magen.

KLIPPSERVICE.

Det siger stadig inn bestillinger på denne klipp & informasjonsservicen. Siste er at også Stavanger er med på kartet, noe vi synes er topp. Jeg kommer til å presentere en liste om et par uker, slik at vi alle har oversikten på hvilke som mottar dette.

LANDSMØTET.

Det er vel denne posten dere har ventet på tenker jeg, det er derfor jeg har ventet med den tilslutt. Vi ble en halvtime forrykket i starten, det var endel innsjekking og venting før vi fikk satt igang. Dette satt imidlertid ingen demper på den vel 30 personer store forsamlingen. Vi hadde jo håpet på et noe større frammøte, men tatt i betraktning at det var konfirmasjonssøndag, og melodi-festival på lørdag, så er det vel forståelig at mange holdt seg hjemme. En ikke uvesentlig årsak er også de meget lange strekningene vi utsettes for i dette kupert landet. Det er ikke som i Danmark, der det tar et par timer å nå ytterpunktene med bil. Etter en velkomstinnledning av Knut Aasheim fikk undertegnede ordet, det var Hessdalen som sto på menyen.

Det er vel ingen som i dag ikke vet hva "Project Hessdalen", eller fenomenene der i dalen dreier seg om? Men en orientering måtte vi jo ha, og med utgangspunkt i campingvogna på Aspåskjølen og diverse bilder av staute menn i værhardt miljø, ble det trukket opp et brukbart bilde av hva som har foregått av både det ene og det andre der i vinter. I denne diasserien ble det vist en mengde av de instrumentene vi hadde til rådighet, og noen av de bildene som har blitt festet til filmen i løpet av prosjektperioden. Dette foredraget ble avrundet med en spørre- og diskusjonsrunde. Jeg må desverre medgi at jeg ønsket å være bedre bevandret i tekniske vendinger, men det fikk stå sin prøve. Erling Strand som jo er den store instrumenteksperten vår kunne jo desverre ikke møte, pga.familieforøkning, og Leif Havik kom først ned på søndag, etter å ha vært med i lovlig ærend i Hessdalen.

Etter en halvtimes pause fikk vi servert film fra Ringsaker UFO-Forening. Den het "The Jupiter Menace", og handlet om et jorden hadde snudd på sin egen akse minst to ganger før, og kanskje er i ferd med å gjøre det igjen. Dette var i allefall slutningen som ble trukket ut av gamle legender og profetier, samt vitenskapelige fakta som har fremkommet i den senere tid. Den virkelige årsaken er at det dannes 2,5 milliarder tonn med is på sydpolen pr. døgn, og dette blir etter en viss utmålt tid i tyngste laget. Jordskjelv og vulkanutbrudd KAN da være det lille ekstra som skal til for å få jorden til å tilte, som det heter. En spennende, men dystre film om vår mulige framtid, som kanskje ikke fikk optimismen til å blomstre uhemmet.

Men middagen var god. (Og rimelig)

Ca. kl.19.00 var det en slags urpremiere på vår nylagede stillfilm. Riktignok uten NRK-innspilt lyd ennå. Det er nokk et par ting som må rettes på ennå, og jeg må be utålmodige avdelingsledere om å vente en stund til før de kan belage seg på å vise den for allmuen.

Men utgangspunktet er meget bra, og det er ikke så mye som skal til før vi kan legge siste hånd på verket.

Ca.kl.20.00 startet vi med et UFOmelt samvær. Skjønt UFO kunne en skrevet med små bokstaver. Det ble ikke så meget snakk om det at det er verdt å nevne, derimot ble det ønskekvisst på programmet. Fra Røros hadde det nemlig kommet en mann ved navn Karl Bruun, og han hadde utstyrt seg med en mengde kvister som han underholdt forsamlingen med. Han brukte den mot steiner av forskjellig art. Og forklarte at både plastik og bly stoppet kvistens reaksjonsevne. Dette er jo meget interessant, og det hersker vel ingen tvil om kvistens evner til å finne vann og mineraler, ja til og med mennesker er funnet under enorme snømasser, og folk fra Røde Kors bruker nå kvisten til slike formål. Men derfra til å bruke kvisten til et avgjørende bevis på om UFO-bilder er ekte eller ikke, eller å finne en evt. hjemstedsplanet på denne måten, det er vel noe drøyt. Jeg tror nok vi for framtiden også må regne med å bruke konvensjonelle metoder for å komme UFO-gåten til livs. Jeg tror vi med fordel kunne kuttet ned på dette innslaget til fordel for andre emner, og kanskje spart endel på spørsmålene til vår venn fra Røros, det må jo ha vært ganske anstrengende for ham også å besvare (demonstrere) de samme spørsmålene opp og i mente.

Så går vi over til søndagens eskapader. Disse ble innledet kl.10.25, litt forsinket altså, men det gjorde ingenting, for da kom Leif Havik og Leif Normann Solhaug, som er avdelingsleder for Nord-Norge. Leif hadde forresten og ikke uventet med seg "Irre" Lindström, et virkelig bevis på det gode samarbeidet mellom UFO-NORGE og UFO-SVERIGE.

For å få vist litt av den pris vi satte på den innsats som ble utvist i Hessdalen i vinter ble det satt i gang en innsamling blandt de tilstedeværende. Det var fint å kunne overrekke tett innpå 1100 kroner til Leif Havik som jo er den som hele verden knytter til "PH".

Vi ser allerede fram til fortsettelsen.

På menyen for Landsmøtet sto det ting som Årsmelding - Regnskap - Retningslinjer og Eventuelt. Under årsmelding kunne undertegnede legge fram tall fra Brosjyresentralen sammen med den optimisme vi synes å kunne skimte i enden av det prosjektet. Avdelingslederne slapp til etter tur, for å fortelle om sine avdelinger, og hvordan de fungerer anno 1984. Det er tydelig at avd. Nord ved Leif Normann Solhaug, blir drevet meget godt, selv om de er svært få til å dekke et kjempestort område. De er desidert den landsdelen som utarbeider flest rapporter. Til de andres unskyldning skal sies at det vel ikke har vært så mange rapportene her i sør i det siste, men god innsats uten tvil i nord.

Leif Havik fortalte fra sin avdeling, og det er åpenbart at han trenger mer hjelp til avlastning. Det er i grunnen gjennomgående at lederne som regel er temmelig alene om arbeidsoppgavene. Det er kanskje mange som sitter rundt omkring og ikke tør ta kontakt for å hjelpe, fordi de tror at det er nok folk som gjør jobben? Vel det stemmer ikke alltid, ta kontakt med nærmeste avdelingsleder, han blir sikkert ikke lei seg (eller deg).

Mentz Kaarbø representerte avd. Vest i Finn Kalviks fravær, Finn som fra og med 1. mai ble "UFO"-redaktør på heltid, var desverre forhindret fra å delta pga. utenlandsreise, han kommer sterkere igjen en av dagene, for nummer 2 skal ut i slutten av mai. Avd. Vest er ikke så aktiv at det gjør noe for tiden. Det er klart at den utvidelsen "UFO" har hatt de siste par årene koster tid og krefter, men det er mye som taler for at det kan bli mer overskudd fra nå av, og derigjennom mer tid til møter og diverse. Vi ble faktisk halvveis enige om å ta neste års Landsstyremøte der.

Desverre var det ingen fra avdeling Sør tilstede. De trenger nok en oppvåkneende møtevirksomhet til å få fram interessen hos hver enkelt. Den har lett for å dale når det er lenge mellom møtene. Vi får håpe at Hans Aass som er vår kontakt og fungerer som avd. leder for tiden blir snarest kvitt sin yskdom, og kommer tilbake i kjent stil. I mellomtiden får vi håpe at han kan få noen til å ta et initiativ til møter.

Nå er vi jo så heldige å ha kontakter i nesten hver by, der nede i syden, med mennesker som er ganske aktive. Kanskje noen av de kan ta kontakt med Hans Aass? TLF. 041 - 15864.

Elbjørg Fjeldberg gikk igjennom avd. Østs status. I folketall er jo dette den største avdelingen. Ved siden av har hun også Rapportsentralen. Fra den kunne hun fortelle at det hadde innkommet 101 rapporter i 1983. Hele 42 av disse kom fra nord-Norge.

Instanser som ble kontaktet med tanke på evt. programmer: Frokost TV - Norge Rundt - Reportasje-avdelingen TV. Ingen av disse kunne love noe positivt. Av nærradio ble NRK Oppland - NRK Trondheim og Radio Oslo kontaktet, uten noe konkret resultat.

Nevnes bør at det er UFO-saker på gang i to ukeblader Norsk Ukeblad og Allers.

I år har det hittil i år kommet inn 16 rapporter hvorav hele 13 er fra avd. Nord.

Diverse møtevirksomhet er egentlig ikke noe problem i avd. Øst. En så stor avdeling har flere grupper som stadig på eget initiativ holder møter, som f.eks. Tønsberg-gruppen og den nye lovende Oslo-gruppen. Tore Mostue forsøker også å få i gang en levedyktig gruppe i Lillehammer. Og skal vi dømme ette det inntrykket vi fikk på landsmøtet, så har vi nok en gruppe der innen neste landsmøte, sansynlig lenge før.

Regnskapet ble lest opp av Knut Aasheim, og inneholdt ikke så veldig mye positivt, men dette er nok rettet opp innen neste Landsstyremøte som er om ca ett år.

Når det gjelder Retningslinjene som ble presentert og godkjent henviser jeg til vedlegg enten denne uke eller neste uke om jeg ikke blir ferdig med alt som skal avgårde denne gang.

Så ble det pause og vi kunne dra i gang med parallellen Video spesial / Landsstyremøte. Filmen het "Kollisjon i rommet", og var en gammel amerikansk langfilm fra midten av 50 tallet. Mens denne rullet over TV skjermene trakk Landsstyret seg tilbake for å drøfte spesielle saker og ting. Det meste av tiden gikk med til å forbedre ordlyd og setninger i Retningslinjene. Siden dette var det første Landsstyremøte, og alt denne gangen liksom var et produkt av et utkast, så var det ikke satt opp spesielle ting på programmet. Det ble en del løst prat, og linjene for framtidige Landsstyremøter ble trukket opp. Knut Aasheim førte protokoll, og dere skal få et sammendrag når denne foreligger.

Tilbake i salen var filmen nærmest slutt, men før alt var over for Landsmøtets del grep våre tre tilreisende venner fra UFO-SVERIGE ordet. Ove Lövgren - Ulf Ekstedt og tredjemann husker jeg desverre ikke navnet på, presenterte en film for oss, som var tatt opp Hessdalen. Den inneholdt noen ruter med et meget interessant objekt som forflyttet seg mot venstre og gjorde en venstresving, før den forsvant. Et annet sted på filmen var det en eneste rute med noen merkelige lys på.

Den inneholdt fire lyspunkter som lignet en krom hånd, og var spredd ut i vifteform.

Var det ett fenomen som beveget seg og som satte igjen fire avtrykk? Det var forresten et markert mørkt felt under hvert lys. Og hvorfor bare avtrykk på én rute? Filmen holdt bare 40 ASA, og var altså ikke særlig lyssterk.

Tilslutt vil jeg på alles vegne få takke Ringsaker UFO-Forening med et aldeles prikkfritt arrangement, rimelig hotell, meget rimelig mat (kr.36.- for full middag) og to herlige dager i Norges navle.

TUSEN TAKK

hilsen

Odd Sævi

27. APR. 1984

2 — Fredag 27. april 1984

Er UFO'n plasma?

Nye informasjonen om den etter hvert så omtalte Hessdals-UFO'n tyder på at det hele kan skyldes lysrefleksjoner eller en form for plasmalys. Norsk institutt for vitenskapelig forskning og opplysning (NIVFO) har drevet meteorologiske observasjoner i Hessdalen i en måned, og noe snakk om utenomjordiske farkoster som forklaring mener Jan S. Krogh fra NIVFO (bildet) er bare utopi.

Men kjenner vi Hessdalsfenomenet rett, så er ikke siste ord sagt i denne sammenheng. Allerede nå har folk gjort narr av plasmateoriene som Krogh har mest tro på at det kan skyldes, og nye utspill vil nok komme fra andre hold om ikke så lenge.

Ikke før er UFO-Norge ute av Hessdalen etter en lengre undersøkelsesperiode, så flytter nye inn. De siste er Institutt for vitenskapelig forskning og opplysning (NIVFO) som nå har hatt en meteorologisk stasjon i Hessdalen i snart en måned. Bakgrunnen for å opprette Hessdalen meteorologiske stasjon for å prøve flere foreløpige antagelser som er blitt stillet opp for kanskje å kunne forklare noen fenomener.

Meteorologisk observatør Jan S. Krogh ved stasjonen i Hessdalen sier at de resultater som de idag har, synes å peke mot at de i det minste har flere beskrivelser som godt kan passe med flylys, satellitter og annet romskrap. — I tillegg mener vi at det kanskje kan tillegges en teori om luftspeilingsreflekser en del av forklaringen. Vi vet at plasmafenomener ofte er beskrevet som om det er metalliske gjenstander eller kjerne inne i selve lysene. Felles for disse to teoriene er at vær og klimaforholdene må passe. Vi mener også at dette kan ha passet godt inn under en del av observasjonene. Det er meget viktig for oss å understreke at luftspeilingshypotesen og plasmateorien ikke kan gi noen forklaring på alle beretningene. Til det er det blitt observert for mange ulike former for lysfenomener.

— På den tida vi har vært her i Hessdalen har vi fått opplyst at lysene har blitt sett siden 1870-åra. Før hadde vi andre beskrivelser enn nå, men det synes ikke å være helt ulikt det vi ser idag, sier Krogh. — Lysfenomenene fort-

setter å oppstå. De siste dagene har vi fått inn mange rapporter både fra turister og fra lokalbefolkninga som kommer til oss med de observasjoner de har gjort, og det er vi meget takknemlige for. Samtidig vil jeg beklage at enkeltes teorier om Hessdalen er blitt oppfattet som forklaringer selv om de kun har hevdet at det er antagelser. Dette gjelder blant annet professor, Brahde, statsmeteorolog Hjortnæs og forsker Mc. Climans. Men på den andre side må jeg si at det ikke er alle teorier som er like gode, og en bør studere forholdene nøye før en fremsetter en teori eller antagelse.

— Dere har nå vært i Hessdalen i snart en måned. Hvilken teori eller forklaring vil dere komme med på fenomenet Hessdals-UFO'n?

— Ved hjelp av avanserte måleinstrumenter kan alt tyde på at det er helt spesielle meteorologiske forhold som skaper det merkelige lysfenomenet. Det kan godt være snakk om reflekser av hva som helst, blant annet billys, månen og lignende som blir reflektert av for eksempel isen på bakken eller snø. Men jeg heller til plasmateorien, selv om denne er utvannet og ikke fullt så bra. Det er mer en hypotese og kan kort forklares med at et område får tilført energi. Overskuddsenergien blir da forbrukt eller brent opp, og fører til kulelyn. Denne form for plasmalys brenner ikke i ordets rette forstand, og det er et

fenomen som vi vet meget lite om. Det kan heller ikke framstilles kunstig.

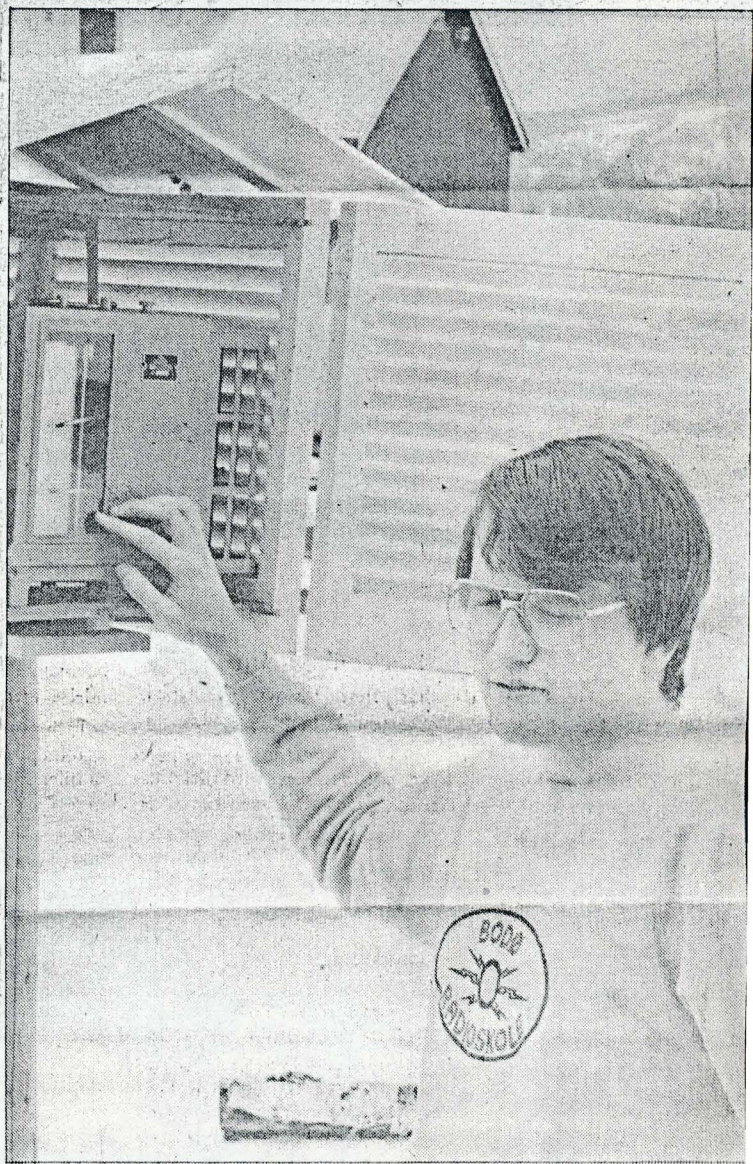
Men det er mange helt spesielle meteorologiske fenomen her i dalen. Sammenlagt er det enestående sammenlignet med andre steder i Europa. Her har vi blant annet luftstrømmer som på bare 30 til 75 meter kan snu hele 150 grader. Målinger peker nå mot lys som blir reflektert på en spesiell måte når det skjæres mellom kalde og varme luftlag.

I løpet av observasjonsperioden vår har vi også fått inn en rekke fiberpartikler i lufta som er sendt til analyse ved NTH. Hva dette er har vi ennå ikke

bragt på det rene, men det kan etter det jeg kjenner til være sur nedbør, støvpartikler i lufta eller det kan ha noe med lysfenomenet å gjøre uten at vi tillegger det vesentlig verdi ennå.

— Hva med utenomjordiske farkoster?

— Det er nok bare drømmerier å tro at noe slikt besøker Hessdalen. Det er ikke bevist noen plass på jorda om utenomjordiske besøk så hvorfor skal det skje her i Hessdalen? Jeg mener det er utopi med slike besøk, og slike teorier har ingen betydning — og det bør heller ikke tillegges noen vekt, sier Jan S. Krogh ved Hessdalen meteorologiske stasjon.

Utklipp fra:

Arbeider-Avisa

TRONDHEIM - TLF. 29 100

Pol. tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden!)

17. APR. 1984

**Står
til?****UFO-forsker**

Navn: Kolbjørn Stenødegård
Alder: 47 år
Yrke: Saksbehandler i NFDS

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

FIRDA

Førde i Sunnfjord

27. APR. 1984

**UFO på Svanøy natt
til skjærtorsdag**

— Ja, no lurer eg på om nokon andre såg det same? Det er Karl Svanøy på Svanøy som seler dette til Firdaposten. Natt til skjærtorsdag i 01.30-tida såg ho brått eit sterkt lys som kom nærare og nærare. Den følgde retninga til kraftlinene. Ho var nett komen heim då dette skjedde.

— Eg låste meg inn og sette meg ved vindauget. Den store lysande tingen stogga 150 meter frå huset mitt og stod der i ro. Ho skilddrar tingen som rund — eit par meter i diameter. På toppen hadde den eit rundt roterande lyssystem som sende gule, blanke og eit eplegrønt dominerande lys — dette siste lyste opp heile skogen bak.

— Eg sat og såg på det ei fem minuttars tid. Eg reiste meg så opp og gjekk ut for å lytte om der kom lyd frå «tingen» — eg kom

samstundes til å sjå ut Stavfjorden. Der om lag ved Smelvær såg eg eit liknande eplegrønt lys.

Då stoppa roteringa i lyssystemet i toppen av «tingen» som hadde landa like ved huset mitt. Det var om lag som dei signaliserte til kvarandre. Ute var det ikkje ein lyd å høyre.

— Eg blei livredd — sprang til telefonen for å ringe naboen utan å få svar — ringde så ei venninne. Då eg kom tilbake og kika ut var farkosten borte. Eg reknar med at det då hadde gått om lag 7 minutt frå eg først oppdaga den.

— Klart eg blei livredd. Eg skolv over helle kroppen. I nærast sjokktilstand sprang eg opp på loftet og la meg. Eg kan vel ikkje nett krevje at nokon skal tru meg — men no undrar eg på om nokon andre har sett det same.

— Hvordan står det til med den administrerende leder i Norsk institutt for vitenskapelig forskning og opplysning, NIVFO, som har en ekspedisjon på UFO-jakt i Hessdalen?

— Det står bra til! Vi satte opp noen teorier om at det kunne være plasma-fenomen som skapte UFOene i Hessdalen. Etter fjorten dagers undersøkelse har vi kommet fram til at det er forhold til stede i Hessdalen som muliggjør plasma-teorien.

— Mer konkret?

— Vi var ute etter en dalvind. Den har vi funnet.

— Men ingen uidentifiserte objekter er funnet?

— Det er også nå sett lysende gjenstander over Hessdalen, men ingen som ikke har hatt naturlig forklaring.

— Så UFO-fenomenene er der fortsatt?

— Det spørs hva folk har sett. Det våre folk har sett, har imidlertid hatt sine forklaringer. Men det daler ned en del partikler som vi nå ønsker å undersøke nærmere.

— Hvilke partikler?

— Partiklene kommer ned med nedbøren. De virker fiberaktige. Vi antar det er en form for forurensning, men ønsker å undersøke dem i reagensrør.

— Kan du nå berolige folk i Hessdalen om at de ikke har hatt besøk fra fremmede planeter?

— Noen har kanskje dratt på smilebåndet av folk i Hessdalen. Det har vært bedt om vitenskapelige undersøkelser. Slike er vi nå i ferd med å gjøre, og de bekrefter våre hypoteser om plasma-fenomenene.

— Hessdalens-UFOene har vakt internasjonal interesse?

— Ja, det er skrevet mye i utenlandske aviser. Hessdalsaken er omtalt i all verdens UFO-tidsskrifter som noe himmelropende uforklaring. Fabulering om hva dette kan være, har ført til at folk har smilt av bygdefolket i Hessdalen. Nå kan vi si med sikkerhet at hessdalene har observert noe — om enn ikke flygende tallerkener.

- Ingen små grønne menn i Hessdalen, sier Jan S. Krogh og Arve E. Fredriksen fra Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning. De to har bodd en måned i Hessdalen - og mener hessdalingene må ha sett plasma eller lysrefleksjoner.

«UFO-kamp» over Hessdalskjølen

Nå har det brutt ut åpen UFO-strid i Trøndelag. De to organisasjonene UFO-Norge og Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning (NIVFO), krangler om hvem som er mest seriøse. Og sentrum for krangelen er Hessdalen.

I går arrangerte NIVFO en pressekonferanse i Trondheim, der det ble redegjort for den siste månedens undersøkelser i Hessdalen.

Per Kristian Orset

Karl Erik Refsnæs (foto)

Konklusjonen NIVFO legger fram er denne: Fenomenene kan i det alt vesentlige forklares som plasmafenomener eller fata morgana - luftspeil over Hessdalen skapt av varme og kalde luftlag. Dette luftspeilet reflekterer lys fra bakken.

Mytologi

- Det er skapt en mytologi omkring Hessdalen, der romskip og nærkontakt av tredje grad inngår, sa Jan S. Krogh på pressekonferansen i går.

Og «ikkevitenskapelige» organisasjoner som UFO-Norge fikk gjennomgå på gårsdagens pressekonferanse. Lederen i UFO-Norge, Leif Havik, ble omtalt som «UFO-idealist». Forfatteren Arne Wisth, som har skrevet boka «UFO-mysteriet i Hessdalen», fikk heller ikke særlig fordelaktig omtale.

Nå tar UFO-Norge og Leif Havik til motmæle mot NIVFO. At UFO-gåten er løst, betegner han som løgn i et leserinnlegg som er sendt Arbeider-Avisa.

Reagerer

- Hvorfor reagerer befolkningen i Hessdalen på NIVFO's undersøkelsesmetoder? Befolkningen har besværligheter med å forstå at en radioamatør med værballer skal kunne løse fenomenet i Hessdalen, heter det i innlegget. Og Jan S. Krogh er den meteorologiske observatøren det siktes til.

Med på den månedslange observasjonen i Hessdalen har også Arve E. Fredriksen vært. Han studerer fysikk, og er i ferd med å ta hovedfag. Hans spesialfelt er vindretninger.

- Er det NIVFO's hurragutter som skal avgjøre hvordan befolkningen i Hessdalen har oppfattet det de har sett? Hvorfor har aldri dette hjemmesnekrede instituttet kommet med en eneste vitenskapelig rapport, som beviser de påstander og konklusjoner som er blitt presentert tidligere, spør UFO-Norge i sitt leserinnlegg. UFO-Norge kaller NIVFO's forskning «lek i sandkasse».

Målinger

På pressekonferansen i går la de to NIVFO-observatørene fram mange meteorologiske målinger. Faktisk har de foretatt 200 målinger i Hessdalen i løpet av en måned. Men de har imidlertid ikke sett en eneste UFO.

Geigerteller, radar, magnetometer, spektrumanalysator, seismograf, ir-viewer og kamera med gitter. Det er noe av utstyret som er brukt i tillegg til værballer og ordinære nedbørs- og temperaturmålere. Observatørene fra NIVFO mener det er spesielle værforhold i Hessdalen, noe som forklarer hvorfor plasmafenomen og refleksjoner hyppigere opptrer der enn andre steder.

UFO i 1870

På pressekonferansen ble det sagt at bestemor til en nålevende hessdaling så UFO allerede i 1870. Hun mente å se vesener som vinket fra det hun oppfattet som en farkost.

- Plasma kan ikke tas ned og skjæres i stykker. Derfor er det naturlig at vanlige folk uten spesiell fagkunnskap ikke forstår fenomenene, sa de to fra NIVFO på pressekonferansen i går.

IAM.
Arbeider-Avisa - Fr

M. II - 2 N
sa - Fredag 4. mai 1984

Adresse avisa

5. Mai 1984

Hessdals-fenomenet

Med forargelse kan man lese i VG (17/4) at «UFO-gåten er løst». En større løgn kan vel neppe serveres i avisen. UFO-gåten eller fenomenet i Hessdalen er overhode ikke løst, og det vil troligvis gå flere år før fenomenet kan løses.

Andre overskrifter: Arb.-Avisa 2/4 «Værballonger mot UFO», og 27/4 «Er UFOen plasma?». Adr. avisen 26/4 «UFO-gåten blir oppklart». Alt dette kan virke forvirrende og villedende på utenforstående.

Hvem er det som er så uvitende, og som er kilden til slike absurde og desinformerende opplysninger?

Jo, det er et selvdekorert institutt, med navnet NIVFO. Lederen for «Instituttet» har også dekorert seg selv til å være «administrerende leder», og dette skal da liksom være et forskningsinstitutt.

I sin informasjonsfolder påstår NIVFO å ha 20 års erfaring med å studere luftfenomener. Dette kan ikke være riktig. Om vi leser hva denne administratoren forfattet for bare tre år siden, og sammenligner dette med dagens uttalelser, så finnes det ingen sammenheng. M.a.o., — alt hva man har sagt tidligere, sier man imot idag.

Videre står det i folderen: «Våre intensjoner er å spre saklig og objektiv informasjon». Hvor ligger denne sakligheten gjemt i alle de desinformerende informasjonen man har lest i forrige måned?

Videre ønsker de å være «et bindeledd mellom vitenskapen og det 'vanlige' mennesket». Men hva med Hessdalen og bindeleddet der? Hvorfor reagerer befolkningen i Hessdalen på NIVFOs undersøkelsesmetoder? Befolkningen har besværligheter med å forstå at en radioamatør med værballonger skal kunne løse fenomenet i Hessdalen. Og hvorfor ser man ikke «ekspertene» fra NIVFO ute i felten der hvor fenomenet er obser-

vert?

Hvorfor konkluderte NIVFO med at fenomenet ikke var relatert til bevegelser i jordskorpa, etter beviselig å ha undersøkt de seismologiske forholdene i høyst tre dager? Kompetente seismologer mener derimot at minst et halvt års undersøkelser må til for å kunne dra forsiktige antydninger.

Hvorfor vurderer ikke NIVFO det totale bildet av identiske observasjoner i Budal, Soknedal, Forbygda, Bjørgen, Støren, Rognes, Kotsøy, Røros og Funäsdalen?

Man prater om dalvind og plasma, — men hvordan er det mulig at et avlangt plasmafenomen med rustbrunt midtparti kan oppfattes identisk både i Arendal og Hessdalen?

Hvorfor studerer ikke NIVFO omstendighetene rundt over 800 pålitelige iakttagelser i Midt-Norge i løpet av de siste tre år, og derved finne interessante detaljer som ikke kan bortforklares?

Er det NIVFOs hurragutter som skal avgjøre hvordan befolkningen i Hessdalen har oppfattet det de har sett?

Hvorfor har aldri dette hjemmesnekrede instituttet kommet med en eneste vitenskapelig rapport, som beviser de påstander og konklusjoner som er blitt presentert tidligere?

Det eneste de har oppnådd er å forandre ordet «UFO» til «plasma». Felles for begge disse ordene er at ingen vet med sikkerhet hva det er. Om så alle i Hessdalen ble «omvendt» til å tro at det var plasma, så ville de vite like lite som i dag.

Om man leser NIVFOs blad nr. 1/84 side 14, vil man finne et foto. Dette fotot er undertegnedes private foto, og redaktør (som forøvrig også er administrator) Kolbjørn Stensdegård, har uten forespørsel benyttet det. Fotot er presentert opp ned, speilvendt og klippet i to deler.

Slik arbeider NIVFO og samme skjebne måtte en frilansjournalist lide. Dette viser hvor seriøsiteten ligger.

Dette selvdekorerte «Instituttet» har neppe hverken kompetanse eller ressurser til å fotografere og forske på et saklig og ærlig vis, og jeg har medlidenhet med slike mennesker som ikke vet hva de gjør.

L. Havik

Arbeider avisa
5. Mai

Vi retter

Privatperson

I en artikkel i Arbeider-Avisa fredag ble uenigheten mellom de to organisasjonene NIVFO og UFO-Norge, når det gjelder lysfenomenene i Hessdalen, omtalt.

Vi vil understreke at innlegget fra avdelingsleder Leif Havik i UFO-Norge, som det er referert til, er et innlegg Havik har skrevet som privatperson, og ikke som avdelingsleder i organisasjonen.

Havik påpeker at han ikke har myndighet til å uttale seg om noen annen organisasjon på vegne av UFO-Norge.

UFOs in Hessdalen, Norway

The Hessdalen Valley has been a well known name here in Norway, as well as in our neighboring countries [Ed note: although I couldn't find it on a large scale map]. Hessdalen is a valley 130 km. from Trondheim, in the middle part of Norway. Because sightings are still going on in this area, this article cannot be complete; later we can follow the cases step by step. We must ask you to compare these observations with those in Arendal, a small town in southern Norway. The Arendal sightings were very similar to these in Hessdalen, although about 700 km. separate the two locations. The sightings in Arendal started in early November, 1981 and ended at the end of December last year. But just when the sightings were tapering off in Arendal, they started in Hessdalen! In both places the UFOs preferred to appear about 7:30 to 8 p.m. and in both places the UFOs motion was similar: vertically above the mountains, and they could move horizontally with enormous speed, or slowly, or could hover for minutes above the mountains before they again moved.

Since the beginning of December 1981, many bright lights have been seen but often also egg-shaped and cigar-shaped objects. Very seldom have so many people seen so many flying objects, in such a short period. We now have several hundred witnesses. We have not interviewed many witnesses as yet [Ed note: this was written in 1982; since then we understand a fair amount of interviewing has gone on now that Project Hessdalen is under way], preferring to concentrate on making observations ourselves.

However, one witness, Lars Lillevold, told us: "I went out of my house in the evening of Jan. 18, 1982, and about 7:30 p.m. [by then in Norway in January it had already been dark for several hours] I saw an egg-shaped object above a telephone line about 30 meters [100 feet] from my house. It had a metallic center with a bright orange light surrounding it (energy field?). The latter was like a soft woolly covering which I felt would be soft to the touch. I am sure the object itself was made of metal. It stood still, silently, before it began to move slowly through the valley."

Some people have seen egg-shaped objects with windows from which streamed bright yellow-white light. But all agree that the light is shining through some sort of covering...a "dead" light.

Interest ran high in Hessdalen and some people gave up looking at the 7:30

news on T.V. and went out to some high spot in hopes of spotting these remarkable UFOs. Often we can count about 100 cars with curious people.

We have used a magnetic field detector with a frequency range of 1-10 Hz but have not recorded anything yet, even though one of the objects passed less than 3 km. from us. On a map provided by the Norwegian Geological Institute, we have found a very strong earth magnetic field exactly where the UFOs are passing. Some UFOs seem to disappear just where the strongest fields are. This area is a rich mineral area and was an early mining area.

What is surprising to me is the way these objects move. They suddenly become visible and move to the north, and then suddenly disappear. They can move at enormous speeds or as slowly as a helicopter or even more slowly. They can hover over the mountains, move up and down, up and down, like a ball bouncing on a floor.

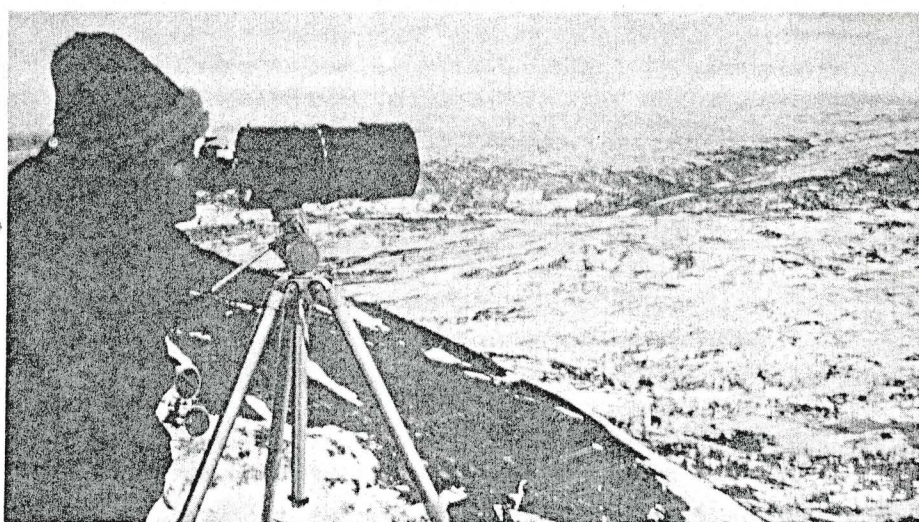
Since the publication of an article about these sightings we have received more reports from this area; they seem to get more and more remarkable. One report, from Jon Aspaas, follows:

"On the night of April 1, and about half-past midnight, I saw a big oblong object passing slowly in front of the mountain Rogne. The object was well lighted and came from the south in Hessdalen."

To illustrate the sightings in Hessdalen I will try to describe some of our sightings. One can understand that it is impossible to interview all of the witnesses; but that is not absolutely necessary when we already know so much about the sightings ourselves.

On the 17th of March we went on an expedition to Hessdalen. We stayed for four days and we were rewarded by six observations and four photos. On the first day we were just packing up our equipment on a snow sled (see photo of equipment) and the time was about 7:20 p.m. Somehow we didn't think we'd make any sightings that evening but at 7:32 Lars Lillevold shouted, "There it is!", and we ran to the road which was about 80 feet away. There we were standing, looking at an oblong object, slowly passing in front of Finnsaahogda (a mountain). It was absolutely soundless, and disappeared to the north. We could see the mountain in the background, and I suppose the object was about 600 meters (1950 ft.) above the valley ground. Unfortunately our cameras were among our equipment on the sled.

We brought our equipment to the Chalet Vaarhusvollan but went back to Aspaas-hill and there we found the Norwegian Air Force and some pressmen. At 8:39 p.m. "something" came from the north, and crossed over Finnsaahogda going west. At 9:45 we went back to the

Project Hessdalen has been organized to systematically record the numerous sightings in the Hessdalen Valley since December, 1981. Objects have appeared in a variety of shapes including egg and cigar-shaped and oblong.

KJEMPEFUGL ANGR

Et eller annet sted
i USA finnes en
mystisk, svart
kjempefugl. Denne
kjempen går til an-
grep på mennes-
ker: I ti år har den
plutselig dukket
opp på de mest
uventede steder og
angrepet uskyldige
småbarn!
For å forsvinne i
«intet» . . .

"GODBITEN"

— Det var den store, svar-
te fuglen som angrep meg.
Den prøvde å fly bort med
meg!

Det er ni år gamle Ro-
bert Armando som fortel-
ler dette. Han ble angrepet
av en mystisk kjempefugl
den 18. september i 1981,
og han ble i all hast brakt
til Willacy Hospital i
Brownsville, Texas. Lege-
ne gjorde ikke å redde det
søndernakkede venstre øy-
et hans!

Sheriff George Bywa-
ters har hørt den samme
historien i ti år. Politi-

etaten og vitenskapsmenn
har helt siden 1973 prøvd å
løse gåten med «den store,
svarte fuglen», som gang
på gang angriper barn i
Texas og forsøker å fly
bort med dem.

Hele sju unger utenom
Robert kan fortelle den
samme, gruoppvekkende
historien om hvordan
kjempefuglen prøver å
«kidnappe» dem.

En av USAs mest frem-
stående ornitologer og vi-
tenskapsmenn, Curt Sut-
herly, mener at barnas be-
skrivelse bare passer på
en såkalt Teratornis — en
forhistorisk kjempefugl
man trodde døde ut for

10.000 år siden!

Curt Sutherly prøver nå
å løse mysteriet sammen
med Jerome Clark og Lo-
ren Coleman. Begge er
forskere med lang erfaring
i mystiske sjødyr, samt
pattedyr og fugler.

Ifølge forskerne fore-
kommer kjempefugler i al-
le slags mytologier. Illini-
indianerne har f.eks. etter-
latt et bilde av et mønster
av en fugl — «piasa» —
som de påsto bortførte og
spiste mennesker.

Moderne rapporter om
kjempefugler i USA kom-
mer ikke bare fra staten
Texas. Allerede i det forri-

GULEN PIPER!

Virginia. Da hadde man allerede sett «kjempefulger» i trakten ...

Man fant snart fotsporene hans i snøen. De gikk fra veien og et stykke ut på et jorde. Merker etter en kamp mellom guttungen og «et eller annet» var tydelige.

Landy ble aldri funnet.

Noen dager senere inntraff enda en skremmende hendelse i nærheten. Nå skjønte folk hva som hadde skjedd med gutten!

Bjørnejegeren Peter

Swadley ble plutselig angrepet av en stor fugl, som kom svepende ned fra himmelen og prøvde å slå klørne i ham. Swadley ble reddet av hunden sin, som raste knurrende mot monstret. Kjempefuglen konsentrerte seg nå om hunden: Den rev opp magen hans og fløy bort med liket. Swadley kunne ingenting gjøre.

En visesheriff og sønnen hans så noen dager senere den gigantiske «ørnen». Kjempefuglen hadde da gått løs på et rådyr og en liten og helt hjelpeløs kalv.

Sheriffen og sønnen hans bekreftet at fuglen hadde et vingespenn på mellom 4,5—5,5 meter. Kroppen var like stor som et menneskes.

— På den tiden avfeide de lærde hendelsene med hallusinasjoner eller misforståelser, men det disse menneskene opplevde var ikke eventyr, sier ornitologen Curt Sutherly. — Det står jeg inne for.

Den største fuglen vitenskapen kjenner til er den vandrende albatrossen. Den holder bare til i

ge århundre begynte beretningene å strømme inn. Fred Murray så i 1882 en flokk fugler «som lignet gigantiske kråker med vingespenn på over 5 meter». I februar 1885 forsvant ti år gamle Landy Junkins under mystiske omstendigheter i Webster County,

de sydlige egne av Jorda. Vingespennet kommer aldri over 3,3 meter.

Den syd-amerikanske kondoren er nesten like stor. Den lever oppe i Andesfjellene, og har et vingspenn på 3 meter. Den kaliforniske broren kan skille med 2,7 meter, men man regner med at det bare finnes rundt 40 eksemplarer av denne sjeldne arten.

Til og med en kondor ville virke liten av siden av Teratornis, fuglen alle trodde døde ut for 10.000 år siden. Man mener den var verdens største fugl noensinne, og den hadde følgende mål:

Lengde ca. 3,3 meter, vingspenn på 7,5 meter og vekt rundt 72—76 kg. Man regner med at de fossilene man har funnet i Argentina, Mexico og det sydlige USA, er mellom 5—8 millioner år gamle.

Hvis vi går enda lenger tilbake i tiden, omkring 140 millioner år, vet vi at luften ble behersket av ulike typer flyveøgler.

Den største var pterodactylus med et vingspenn på hele 8 meter. Disse fortidsmonstrene var luftens herrer i nesten 70 millioner år. Da forsvant de, eller gjorde de ikke det?

Jerome Clark fant følgende artikkel i Tombstone Epitaph, datert den 23. april 1890:

En måned senere kom det første og skremlende angrepet på et menneske. Klokka var 20.10 den 25. juli. Marlon Lowe (10 år) lek-

te gjemsel med noen venner i haven. Marlons mamma kom ut akkurat i samme øyeblikk som fuglen hadde sønnen i nebbet! Hun skrek hysterisk, og monsterfuglen slapp sitt bytte. Fløy bort over hus-takene...

Fru Cindy Lowe, som så fuglen på så nært hold som tre meter, fortalte etterpå:

— Jeg glemmer aldri hvordan kjempéfuglen bøyd den skranglete halsen. Den så ut som om den ville hakke Marlon i tusen biter!

Marlon ble øyeblikkelig sendt til sykehuset, hvor man fastslo en mild hjerterystelse.

I årene 1973—77 ble fuglen sett over nesten hele Texas, like ofte over storbyer som på landet.

17. januar 1978, 11 år gamle Tracey Lawson og 14-årige Jackie Davies er på vei til skolen i Harlingen. Plutselig dukker «et monstrum av en fugl med svart kropp» opp på et jorde. De sjokkerte guttene sprang inn i nærmeste hus, og Don Worey betraktet fuglen gjennom kikert. Kona ringte til politiet. Før lovens lange arm ankom, var fuglen borte vekk, men ved en undersøkelse fant man trefåete fotspor. De var 16 cm brede, og hadde gått 3 cm ned i jorda. En mann på 90 kg kunne ikke ha lagd slike avtrykk om han ville aldri så mye!

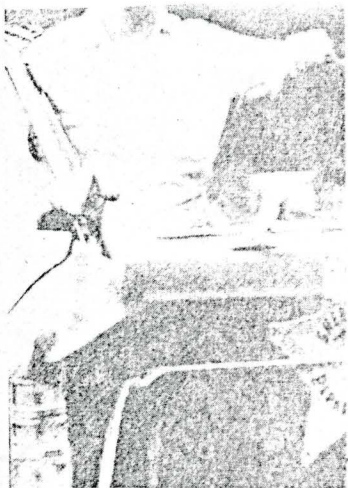
En uke senere dukket fuglen opp i Brownsville, like i nærheten av Harlingen. Alverico Guajardo hørte mystiske lyder og gikk ut og undersøkte. Den 1,5 meter høye skapningen

12-årige Jimmy Henderson, som ble mishandlet av kjempéfuglen. Sheriff George Bywaters har prøvd å løse gåten i 10 år.

Ni år gamle Robert Armand ble angrepet i september 1981, og det venstre øyet ble hakket ut!

hadde kullsvarte fjær, langt nebb og rødgløden- de øyne. Den utstøtte en lyd «som fikk hårene til å reise seg», fortalte Guajardo senere. Plutselig forsvant den i nattemørket igjen.

«For seks dager siden kom to cowboyer ridende gjennom Arizona-ørkenen. Plutselig fikk de øye på en skrekkinngydende flyvende skapning. Den var et par hundre meter unna.

Den hadde en lang, orm- lignende kropp med enor- me vinger. De benete klør- ne satt foran på vingene. Den grusomme skapnin- gens hode lignet en alliga- tors. Øynene var store som sølvdollars.

Fuglen var enten syk el- ler alvorlig såret, og den tumlet rundt i sanden. Den greide ikke å komme seg ned på vingene. Mannfol- kene åpnet ild med win- chesterne sine. De skjøt om og om igjen, og ende- lig lå monstret der livløst. Død.

Ifølge øyenvitner var den grusomme skapnin- gen ikke mindre enn 18,5 meter lang og 3 meter bred. Vingespennet var på fantastiske 48 meter (til sammenligning nevner vi at det amerikanske bom- beflyet B-52 har en vinge- bredde på 55,5 meter!)

Vingene var tykke og læraktige, og hadde hver- ken fjær eller hår. Monste-

pen var myk.»

— Vi har prøvd å få his- torien bekreftet, men for- gjeves, sier Jerome Clark. — Et arkeologisk kupp for noen år siden viser imid- lertid at den kan være sann.

I mars 1975 fant arkeolo- gen Douglas Lawson res- tene av en utdødd flyve- øgle-art under utgravinger i Big Bends nasjonalpark i det sydlige Texas. Flyve- øglen hadde det vinge- spenn på 15 meter, om- trent like stort som leng- den på en godsvogn.

Mystiske kjempefugler har fortsatt å terrorisere det nord-amerikanske kon- tinentet fra 1940-tallet og helt opp til vår tid:

Det var sommeren 1947 fuglene begynte å sette skrekk i godtfolk. Bøndene rundt Ramore utenfor On- tario i Canada hadde pro- blemer med en svart fugl som angrep buskapen de- res. Den hadde bøynd nebb, unormalt store klør og gu- le øyne «store som sølv- dollars».

— Se den fuglen. Den er større enn en B-29, skrek 12 år gamle James Trares i Glendale, staten Illinois. Han kom løpende inn til sin mor i januar, 1948.

Gutten ble ikke trodd (som vanlig var), men flere observasjoner fulgte tett på. Et par av tilfellene var oppsiktsvekkende, for vit- nene var politifolk og pilo- ter.

Mysteriet i Illinois kul- minerte den 30. april 1949. Charles Dunn trodde knapt sine egne øyne da han så en «fugl så stor som et Piper Cub sports- fly» komme flyvende i ca. 990 meters høyde. Flak- sende på kjempevinger!

De mystiske kjempefug- lene viste seg ikke de føl- gende ti årene, men i 1959 så man «noe» med et vin- gespenn på ca. 9 meter i omkring 150 meters høyde over Reno i Pennsylva-

nia. Texas begynte altså gaten med den store, svarte fug- len så sent som i 1973.

Det var på ettermidda- gen den 22. juni. Richard Delaney fra utkanten av San Antonio, så hvordan en uvanlig stor fugl svepte ned fra skyene og forsøkte å stjele en av smågrisene hans. Den veide mellom 22 og 27 kg.

— Fuglen minnet om den californiske kondoren, og den hadde et vinge- spenn på minst 2,5—3 me- ter, fortalte Delaney.

En økolog kommenterte synet med at kondoren var ytterst sjelden, og at den nesten var utryddet. En kondor kunne umulig ha greid å løfte et så tungt dyr, og uansett spiste den aldri levende dyr.

Fuglen dukket opp flere ganger, og den 18. juli samme året slo terroren ned på en ranch tre mil utenfor Brownsville. Jim- my Henderson feiret sin 12-års-dag. Foreldrene, slektninger og venner drakk kaffe i haven, da plutselig barna kom skri- kende ut til dem.

Jimmy var ikke med!

Ungene gråt og skrek at et «monster» hadde tatt Jimmy. De var fra seg av redsel, og foreldrene fór opp. De fant Jimmy be- visstløs like ved stallen. Over ham svevde den sto- re, svarte fuglen. Den had- de løftet Jimmy opp ved å bite seg fast i guttens bryst, men den må ha mis- tet ham noen sekunder se- nere.

— De fleste mennesker i USA forstår ikke hvor stor vår ubebodde villmark er, sier Curt Sutherly. — Det er snakk om hundretuse- ner av kvadratkilometer med villmark, hvor men- nesker aldri har satt sine føtter. Noen lever i disse områdene. Hvorfor kan det ikke være den forhistori- ske kjempefuglen Terator- nis?

nia.

rets hode var 2,4 meter langt og mellom de enor- me kjakene så man syl- hvasse tenner. Selv krop-

Av PER ANNAR HOLM og
TROND S. IVANGEN (foto)

UFO-mysteriet i Hessdalen nord for Røros er løst. Titusener av mennesker har de siste fire-fem årene valfartet til noen forblåste knauser langt inne på vidda. Her har de ventet i timevis for å se det merkelige lyset på nattehimmelen.

Men nå stikker Norsk institutt for vitenskapelig forskning og opplysning (NIVFO) i Trondheim grundig hull på UFO-boblen.

— Vi har ligget i Hessdalen med avanserte måleinstrumenter en måned, og alt tyder på at helt spesielle meteorologiske forhold skaper det merkelige lyset, sier avdelingsleder Jan S. Krogh i NIVFO.

— Luftstrømmen kan på bare 30—75 m snu 150 grader. Dessuten har vi i nedbøren oppdaget fiberpartikler vi ennå ikke har funnet noen naturlig forklaring på.

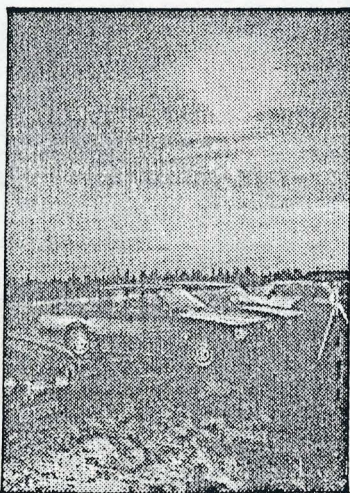
UFO-mysteriet i Hessdalen er blitt en turistattraksjon av de store. Fra en egen kiosk på vidda selges det suvenirer i stor stil.

For folket i Hessdalen er UFO-jakten blitt god forretning.

Andre har skrevet artikler, bøker og solgt film bl.a. til USA om de mystiske jordbesøkene fra fremmede kloder. For disse må NIVFO-avsløringen være en enorm skuffelse.

— Vi kommer til å fortsette målingene ut måneden, forteller NIVFO-sjef Krogh:

— Ingen ting tyder foreløpig på UFO-besøk. Våre målinger peker nå mot lys som blir reflektert på en spesiell måte når det skjæres mellom kalde og varme luftlag.

UFO-NEI: Heller ikke vitenskapsmenn fant snugg av UFO i Hessdalen...

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN 24/26 · OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

OSLO

Politisk tendens: Uavh.

17 APR. 1984

**UFO-
GÅTE
LØST**

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Adresseavisen

Postboks 429

7001 TRONDHEIM

Politisk tendens: Konservativ

(Se baksiden!)

26. APR. 1984

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

FIRDAPOSTEN

Florø

26. APR. 1984

Natt til langfredag:

UFO på Svanøy

Det er ikke UFO folk har iakt-tatt på himmelen i Hessda-len, men derimot lysfeno-me-ner.

Hessdalen:

UFO- teorier avlives

Det kan nå slås fast at de såkalte UFO-observasjonene som er gjort i Hessdalen de siste årene, har sine naturlige forklaringer. Forskere har i påsken samlet inn meteorologiske data som avliver teorien om UFO'er. Alt tyder på at lysfenomene har sammenheng med atmosfæriske forhold.

Side 10

— Ja, no lurer eg på om nokon andre såg det same? Det er Kari Svanøy på Svanøy som sel-er dette. Natt til sk-jærtorsdag i 01.30-tida såg ho brått eitt sterkt lys som kom nærare og nærare. - - den følgde retninga til kraf-tlinene. Ho var nett komen heim då dette skjedde.

— Eg låste meg inn og sette meg ved vindauget. Den store lysande tingen stogga 150 meter frå huset mitt og stod der i ro. Ho skildrar tingen som rund - eit par meter i diameter. På toppen hadde den eit rundt roterande lyssystem som sende gule, blanke og eit eplegrønt dominer-andre lys - dette siste lyste opp heile skogen bak.

«Tingen» kommuniserte

— Eg sat og såg på det ei fem

minuttars tid. Eg reiste meg så opp og gjekk ut for å lytte om der kom lyd frå «tingen» - eg kom samstundes til å sjå ut Stavfjorden. Der om lag ved Smelvær såg eg eit liknande eplegrønt lys.

Då stoppa roteringa i lys-systemet i toppen av «tingen» som hadde landa like ved huset mitt. Det var om lag som dei signaliserte til kvarandre. Ute var det ikkje ein lyd å høyre.

— Eg blei livredd - sprang til telefonen for å ringe naboen utan å få svar - ringde så ei venninne. Då eg kom tilbake og kika ut var farkosten borte. Eg reknar med at det då hadde gått om lag 7 minutt frå eg først oppdaga den.

Livredd

— Klart eg blei livredd. Eg skolv over heile kroppen. I nærast sjokktilstand sprang eg opp på loftet og la meg. Eg kan vel ikkje nett krevje at nokon skal tru meg - men no undrar eg på om nokon andre har sett

det same, seler Kari Svanøy og ber Firdaposten sine lesarar om å rapportere om dei har sett noko.

Ingen grøne menn

Det er nærliggande å tenkje på UFO - men ingen grøne menn kom ut, fortel Kari Svanøy som lattermildt legg til: — Her på Svanøy har dei alt gitt meg eit nytt namn «Kafo».

Då det dagast gjekk ho ut for å undersøkje grunnen der «tingen» hadde parkert. Ikkje noko var å finne - ikkje eit ein-aste teikn å sjå.

— Eg ringde også til vakt-havande på Håkonsvern og spurde om det kunne vere militære farkostar. Men fekk der eit kjapt svar. — Forsvaret har ikkje råd til å ha noko ute midt i påska.

UFO-gåten blir oppklart

ARNE R. DAHL

HESSDALEN: Jan S. Krogh og Arve E. Fredriksen har tilbrakt påsken i Hessdalen, men ikke som vanlige påsketurister. De representerer Norsk Institutt for Vi-

tenskapelig Forskning og Opplysning med hovedkontor i Trondheim. Siden månedsskiftet mars/april har de vært i virksomhet ved en meteorologisk stasjon midt i den kjente UFO-bygda.

Satellitter

Jan S. Krogh utelukker heller ikke at det er gjort flyobservasjoner i en del av tilfellene. Selv har Krogh ikke vært vitne til lysfenomenene, men han har sett satellitter.

Krogh understreker at det er vanskelig selv for fagfolk å fastslå hva slike lysfenomener er. Det er derfor ikke å undres over at det er satt frem mange teorier. Men han legger ikke skjul på at det spesielt i den første tiden etter at Hessdals-UFO'en ble kjent ble presentert mange «ville» forslag. At ikke riktig alle er villige til å gi slipp på det mystiske omkring slike fenomener, er forståelig.

Hessdals-UFO'en har vakt internasjonal oppsikt og interesse. På steder i verden kan man vise til så lang observasjonsrekke som i Gaudals-bygda. Likevel er den ikke enestående.

Krogh sier at det har vært en del misforståelser i forbindelse med opprettelsen av den meteorologiske stasjonen i Hessdalen. Når denne stasjonen er etablert har det sammenheng med at det er nødvendig med et bredt grunnlagsmateriale for å kunne bedømme lysfenomenene. Norsk Institutt for Vitenska-

pelig Forskning og Opplysning (NIVFO) har som mål å studere pseudovitenskap, det vil si viten som ikke er tilstrekkelig belyst. Organisasjonen ønsker å være et bindeledd mellom vitenskapen og det «vanlige» menneske. Derfor understreker Krogh viktigheten av å komme i kontakt med lokalbefolkningen. Naboene til målestasjonen har vært svært hjelpsomme og har vært gode støtter i arbeidet med å samle inn data.

Mange målinger

Stasjonen er i funksjon døgnet rundt. Hver 4. time blir det foretatt observasjoner ved hjelp av avansert teknisk utstyr. Ved siden av ordinære meteorologiske målinger som nedbør, temperatur, vindforhold, trykk, sikt, snøforhold og fuktighet i lufta, foretar teamet også andre registreringer som feks. lystype og hva slags skyer som beveger seg over dalen. Lysmåleutstyret de benytter er forøvrig det eneste i sitt slag her i landet.

Krogh opplyser at de har oppdaget forurensninger i nedbøren. I et måleglass for nedbør ble det funnet store, svarte partikler. Prøven er sendt til laboratorium til nærmere undersøkelse. Resultatet

Jan S. Krogh og Arve E. Fredriksen i virksomhet ved den vitenskapelige stasjonen i Hessdalen.

ventes å foreligge om ikke altfor lenge.

Når NIVFO-gruppen har avsluttet sine vitenskapelige undersø-

kelser i Hessdalen vil det bli arrangert et åpent møte hvor resultatene vil bli lagt frem for interesserte.

NORSKE
REVIS

A-S
AET FOR AVISUTKLIPP
SBORGVN 24/26 - OSLO 1
TLF 20 46 75

Utklipp fra:

Dressavisen

Postboks 429

7001 TRONDHEIM

sk tendens Konservativ

(Se baksiden!)

26. APR. 1984